

Vlaams
Parlement

ingediend op **406** (2014-2015) – Nr. 2
30 juni 2015 (2014-2015)

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

van het voorstel van resolutie

van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Martine Taelman,
Freya Van den Bossche en Elke Van den Brandt

betreffende de erkenning
van de slachtoffers en overlevende
van de gedwongen adopties in Vlaanderen
en de eindevaluatie van het expertenpanel

Het Vlaams Parlement,

- gegeven:
 - 1° de hoorzittingen met een aantal slachtoffers en overlevers van de gedwongen adopties, alsook experts en vertegenwoordigers van organisaties, die plaats vonden in het Vlaams Parlement op 3 en 9 december 2014 en op 28 januari 2015 in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 257/1*);
 - 2° het advies van 9 december 2014 van het Kinderrechtencommissariaat inzake de aanpak van de gedwongen adopties en ongewenst zwangere vrouwen ('Gedwongen adopties vanuit kinderrechtenperspectief');
 - 3° de unaniem aangenomen resolutie van het Vlaams Parlement van 28 januari 2015 betreffende de erkenning van de slachtoffers en overlevers van de gedwongen adopties in Vlaanderen (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 220/2*);
 - 4° het eindrapport 'Wegen tot erkenning en herstel bij gedwongen adopties' van april 2015 van het expertenpanel (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 356/1*), dat werd opgericht naar aanleiding van de problematiek van gedwongen adopties in het verleden, en de toelichting ervan in het Vlaams Parlement op 3 juni 2015;
- erkent de slachtoffers en overlevers van de gedwongen adoptie van baby's en biedt hen formeel excuses aan voor het leed dat hen werd toegebracht en voor het feit dat de overheid te laat reageerde op de meldingen van gedwongen adopties;
- schrijft een open brief en organiseert een formeel moment om aan de bevolking ook publiekelijk de verantwoordelijkheid die de samenleving daarin draagt, te erkennen;
- stelt daarbij dat:
 - 1° een passende ondersteuning van slachtoffers en overlevers noodzakelijk is;
 - 2° een respectvolle benadering van het leed impliceert dat ook rekening moet worden gehouden met de verwachtingen van de geadopteerden en adoptanten in het kader van de gedwongen adopties;
 - 3° slachtoffers en overlevers van de gedwongen adopties in Vlaamse tehuizen geen homogene groep vormen en, op individueel en maatschappelijk vlak, aanspraak moeten kunnen maken op initiatieven die bijdragen tot erkenning, heling en herstel;
 - 4° metiskinderen een beroep moeten kunnen doen op dezelfde hulp en ondersteuning als de binnenlandse geadopteerden die na dwang in adoptie zijn geplaatst;
 - 5° slachtoffers en overlevers de vrijheid hebben om zelf te bepalen welke weg nodig is om bij te dragen tot herstel, maar dat ze daarbij – indien ze dat zelf wensen – moeten worden ondersteund;
 - 6° diverse acties, zowel op het niveau van de betrokken instellingen als op de verschillende overheidsniveaus, het leed van de slachtoffers en overlevers publiekelijk moeten erkennen en een tastbare herinnering moeten vormen aan de geschiedenis van adoptie, met aandacht voor gedwongen adoptie;
 - 7° er een betere informatiedoorstroming moet komen zodat slachtoffers en overlevers toegang hebben tot de beschikbare en correcte informatie die nodig is voor het herstel van het leed en de zoektocht naar hun kind of de zoektocht naar ouders;

- stelt voor het heden en de toekomst het volgende voorop inzake adoptie en recht op afkomst:
 - 1° werk te maken van betere en duidelijkere wetgeving voor binnenlandse adoptie, zoals dat wordt geadviseerd door het Kinderrechtencommissariaat en wordt aanbevolen in het eindrapport van het expertenpanel 'Wegen tot erkenning en herstel bij gedwongen adopties' van april 2015, en bij de uitwerking van nieuwe regelgeving voor binnenlandse adoptie te garanderen dat:
 - a) de begeleiding van de geboorteouders gebeurt door een erkende dienst die, minstens voor de begeleiding van de geboorteouders, financieel onafhankelijk functioneert van het aantal kinderen dat effectief wordt afgestaan voor adoptie;
 - b) de geboorteouders van alle kinderen worden geïnformeerd over de gevolgen van hun beslissing tot toestemming in adoptie, en dat ook bij een volle adoptie van 'gekende kinderen' de geboorteouders worden uitgenodigd om informatie te krijgen over de gevolgen van hun beslissing tot toestemming in adoptie;
 - c) er betere en duidelijkere regels rond het bewaren van alle adoptiedossiers worden gemaakt;
 - d) elk adoptiekind het recht krijgt op informatie over zijn adoptiestatus en een beroep kan doen op een duidelijke regeling rond inzagerecht, informatiedeling en nazorg, met daarin ook aandacht voor het recht van geboorteouders op niet-identificeerbare informatie;
 - 2° een breed debat te willen aangaan rond regelingen voor andere afstammingsvragen zoals discreet bevallen, draagmoederschap, donorschap en dergelijke meer;
- vraagt de Vlaamse Regering, in aanvulling op de resolutie van 28 januari 2015:
 - 1° een tastbare herinnering te organiseren aan de geschiedenis van adoptie – met aandacht voor gedwongen adoptie – en aan de geschiedenis van de metiskinderen, bijvoorbeeld via een tentoonstelling binnen de geschiedenis van de jeugdzorg;
 - 2° een haalbaarheidsplan op te stellen om een Vlaams afstammingscentrum op te richten, met daarin vervat:
 - a) een DNA-databank met geanonimiseerde gegevens die vrijwillig worden verzameld, in eerste instantie in het kader van gedwongen adoptie, maar zo ruim mogelijk opgevat om eventueel andere afstammingsvragen te behandelen en dit, indien mogelijk, in samenwerking met de andere gemeenschappen en entiteiten in dit land;
 - b) naast, en los van, de DNA-databank ook een onafhankelijk zoekregister waarin de registratie van het verband tussen DNA en persoonsgegevens gebeurt, en de uitwerking van een inzagerecht;
 - c) een blijvend aanspreekpunt voor personen die zich slachtoffer voelen van een gedwongen adoptie met garantie voor de zorg van de vraagstellers;
 - 3° een centrale registratie te voorzien voor alle adopties – zowel interlandelijk als binnenlands;
 - 4° na te gaan welke extra vormen van hulpverlening en ondersteuning noodzakelijk kunnen zijn voor de begeleiding van metiskinderen, en daarbij samen te werken met de herkomstlanden van de geboorteouders;
 - 5° permanente vorming en sensibilisering te organiseren om nieuwe misbruiken te voorkomen en de nodige aandacht te besteden aan de begeleiding van minderjarige geboorteouders die afstand overwegen;
 - 6° één portaalwebsite op te richten met een bundeling van alle informatie voor ongepland zwangere vrouwen, een brede maatschappelijke sensibilisering op te zetten, met speciale aandacht voor de eerstelijnszorgverleners zodat deze groep hulpverleners gepast kan reageren op vragen van ongepland zwangere vrouwen;

-
- 7° om in communicatie en besluitvorming over gedwongen adoptie rekening te houden met de groep betrokkenen die geen hulpvraag stelt om onnodige culpabilisering te vermijden;
- 8° uit respect voor het leed van de slachtoffers en overlevers van gedwongen adoptie deze aanbevelingen met gepaste spoed uit te voeren.